Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud. Bolocan Elena)
Dosarul nr. 3a-2772/25 (2-24028820-02-3a-09092025)

D E C I Z I E

13 mai 2026 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

Completul de Contencios Administrativ în componența:

Președintele completului, judecătorul Sîrbu Victoria
Judecătorii Bagrin Lucia și Cașcaval Andrei
Grefieri Papuc Daniela și Stratulat Maria

examinând în ședință de judecată publică, cererea de apel depusă de către Serviciul Vamal al RM împotriva hotărârii judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 20 iunie 2025, emisă în cauza, la acțiunea în contencios administrativ depusă de SRL „Dita Estfarm" împotriva Serviciului Vamal al RM, Biroul Vamal Centru cu privire la anularea actului administrativ,

a c o n s t a t a t:

Pretențiile reclamantei:

La 14 martie 2024 SRL „Dita EstFarm", prin intermediul avocatului Grosu Adrian, s-a adresat în instanța de judecată cu acțiune în contencios administrativ către Serviciul Vamal, Biroul Vamal Centru cu privire la anularea deciziei nr. ***** din 21 februarie 2024.

În motivarea acțiunii depuse la 14 martie 2024, reclamanta SRL „Dita EstFarm" a invocat că, prin deciziile de clasificare nr. ***** din 9 noiembrie 2023, Biroul Vamal Centru a constatat că preparatul sub formă de spray bucofaringian „*****, declarat la import la poziția tarifară *****, nu corespunde codului declarat și l-a reclasificat la poziția tarifară *****.

A indicat că, la 17 noiembrie 2023, a contestat respectivele decizii la Serviciul Vamal, iar prin Decizia nr. ***** din 21 februarie 2024 Serviciul Vamal a respins cererea prealabilă, a anulat deciziile de clasificare nr. ***** din 9 noiembrie 2023 și, concomitent, a dispus reclasificarea mărfurilor la codul tarifar *****. Astfel, reclamanta a menționat că autoritatea vamală a stabilit o poziție tarifară diferită atât de cea declarată inițial de importator, cât și de cea stabilită anterior de Biroul Vamal Centru.

Consecvent, reclamanta a susținut că modificarea poziției tarifare determină majorarea obligațiilor vamale ce urmează a fi stabilite printr-o decizie de regularizare, afectând astfel interesele sale patrimoniale. A invocat că actul administrativ contestat a fost emis cu încălcarea principiului legalității, cu depășirea limitelor dreptului discreționar, fără o motivare corespunzătoare și fără efectuarea audierii, fiind încălcate, în opinia sa, principiile securității raporturilor juridice și proporționalității.

Subsecvent, reclamanta a notat că produsul „***** reprezintă un medicament cu acțiune antimicrobiană, antiseptică și antiinflamatoare, utilizat în scop terapeutic, fiind înregistrat în Nomenclatorul de stat al medicamentelor și importat în baza autorizației eliberate de Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale. În acest context, a susținut că produsul nu poate fi încadrat la poziția tarifară *****, rezervată produselor de înfrumusețare, de machiaj și preparatelor pentru îngrijirea pielii, altele decât medicamentele.

Totodată, reclamanta a precizat că nici Notele explicative ale Nomenclaturii combinate a mărfurilor și nici Notele explicative ale Sistemului armonizat, invocate de Serviciul Vamal, nu justifică încadrarea produsului la poziția *****, acestea excluzând preparatele medicamentoase destinate tratării anumitor afecțiuni. A apreciat că, în cazul existenței unor incertitudini privind clasificarea unui produs cu caracteristici speciale, Serviciul Vamal urma să solicite opinia specialiștilor Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale, ținând cont de faptul că produsul era înregistrat și autorizat în Republica Moldova ca medicament.

În consecință, reclamanta a solicitat anularea Deciziei Serviciului Vamal nr. ***** din 21 februarie 2024.

La 22 aprilie 2024 SRL „Dita EstFarm”, prin intermediul avocatului Grosu Adrian, s-a adresat în instanța de judecată cu acțiune în contencios administrativ către Serviciul Vamal, Biroul Vamal Centru cu privire la anularea deciziilor de clasificare nr. ***** din 29 februarie 2024 și deciziei nr. ***** din 29 martie 2024.

În motivarea acțiunii depuse la 22 aprilie 2024, reclamanta SRL „Dita EstFarm” a invocat că, urmare a Deciziei Serviciului Vamal nr. ***** din 21 februarie 2024, prin care s-a dispus reclasificarea preparatului „***** de la codul tarifar declarat inițial ***** la codul *****, Biroul Vamal Centru a emis, în vederea executării acesteia, deciziile de clasificare nr. ***** din 29 februarie 2024, prin care mărfurile au fost încadrate la poziția tarifară *****.

A indicat că a contestat aceste decizii pe cale prealabilă, solicitând anularea lor, însă prin Decizia nr. ***** din 29 martie 2024 Serviciul Vamal a respins contestația. Reclamanta a susținut că a respectat procedura prealabilă și termenul de sesizare a instanței și că actele contestate îi afectează drepturile și interesele patrimoniale, întrucât reclasificarea mărfurilor determină majorarea obligațiilor vamale prin emiterea ulterioară a unei decizii de regularizare.

Consecvent, reclamanta a reiterat motivele de fapt și de drept invocate în acțiunea îndreptată împotriva Deciziei Serviciului Vamal nr. ***** din 21 februarie 2024, susținând că încadrarea produsului „***** la codul tarifar ***** este necorespunzătoare naturii și destinației acestuia, în condițiile în care produsul este înregistrat și autorizat în Republica Moldova ca medicament.

Subsecvent, reclamanta a invocat nerespectarea principiului legalității, lipsa unei motivări corespunzătoare a actelor administrative, exercitarea arbitrară a dreptului discreționar și caracterul disproporționat al măsurilor adoptate.

În consecință, reclamanta a solicitat anularea deciziilor de clasificare ale Biroului Vamal Centru nr. ***** din 29 februarie 2024 și a Deciziei Serviciului Vamal nr. ***** din 29 martie 2024.

La 30 august 2024, SRL „Dita EstFarm”, prin intermediul avocatului Grosu Adrian, s-a adresat în instanța de judecată cu acțiune în contencios administrativ către Serviciul Vamal, Biroul Vamal Centru cu privire la anularea deciziei de regularizare nr. *****din 4 iulie 2024, deciziei nr. ***** din 31 iulie 2024 și dispunerea întoarcerii executării, prin obligarea Biroului Vamal Centru și a Serviciului Vamal să restituie întreprinderii SRL „Dita EstFarm” sumele percepute conform deciziei de regularizare nr. *****din 4 iulie 2024.

În motivarea acțiunii depuse la 30 august 2024, reclamanta SRL „Dita EstFarm” a invocat că, la 4 iulie 2024, Biroul Vamal Centru a emis Decizia de regularizare nr. 1250, prin care, ca urmare a reclasificării produselor „*****”, au fost recalculate obligațiile vamale și TVA-ul, fiind încasate suplimentar taxe în cuantum de 24 021,48 lei și penalități în cuantum de 18 643,05 lei, în total suma de 42 664,53 lei.

A indicat că decizia de regularizare i-a fost comunicată la 4 iulie 2024, iar la 12 iulie 2024 a formulat contestație la Serviciul Vamal, solicitând anularea acesteia. Prin Decizia nr. ***** din 31 iulie 2024, recepționată la 7 august 2024, Serviciul Vamal a respins cererea prealabilă.

Consecvent, reclamanta a menționat că a respectat procedura prealabilă și termenul de sesizare a instanței, iar perceperea suplimentară a sumei de 42 664,53 lei reprezintă consecința patrimonială directă a reclasificării tarifare contestate prin acțiunile anterioare.

Subsecvent, reclamanta a reiterat motivele de fapt și de drept invocate în acțiunile formulate împotriva Deciziei Serviciului Vamal nr. ***** din 21 februarie 2024 și a deciziilor de clasificare nr. ***** din 29 februarie 2024, susținând că reclasificarea produsului și actele administrative subsecvente au fost adoptate cu nerespectarea principiului legalității, în lipsa unei motivări corespunzătoare, prin exercitarea arbitrară a dreptului discreționar și cu încălcarea principiului proporționalității.

În consecință, reclamanta a solicitat, anularea Deciziei de regularizare nr. *****din 4 iulie 2024 și a Deciziei Serviciului Vamal nr. ***** din 31 iulie 2024,

precum și întoarcerea executării, prin obligarea Biroului Vamal Centru și a Serviciului Vamal la restituirea sumelor percepute în temeiul deciziei de regularizare.

La 30 aprilie 2024, pârâtul Serviciul Vamal a depus referință aferentă cererii de chemare în judecată depusă de către SRL „Dita EstFarm”, prin care a solicitat respingerea acesteia ca neîntemeiată. (Vol. I, f.d.49-52; 96-99).

La 18 aprilie 2025, persoana terță Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale, fiind atras în proces și notificat cu referire la acțiune, a prezentat opinia sa scrisă, prin care a comunicat că autorizarea unui produs ca fiind medicament sau nu, este de competența Agenției conform actelor normative ce reglementează domeniul medicamentului. (Vol. I, f.d.187-190).

Poziția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, din 12 februarie 2025*,* cauza de contencios administrativ intentată la acțiunea depusă de SRL „Dita EstFarm” către Serviciul Vamal al RM Biroul Vamal Centru cu privire la anularea deciziilor de clasificare nr. ***** din 29 februarie 2024 și deciziei nr. ***** din 29 martie 2024 și cauza de contencios administrativ intentată la acțiunea depusă de SRL „Dita EstFarm” către Serviciul Vamal al RM Biroul Vamal Centru cu privire la anularea deciziei de regularizare nr. *****din 4 iulie 2024, deciziei nr. ***** din 31 iulie 2024 și dispunerea întoarcerii executării, prin obligarea Biroului Vamal Centru și a Serviciului Vamal să restituie întreprinderii SRL „Dita EstFarm” sumele percepute conform deciziei de regularizare nr. *****din 4 iulie 2024, cauza nr. 3-2464/2024 (2-24044134-12-3-22042024-1), aflată în procedura judecătorului Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, Mîțu Gheorghe, a fost conexată cu cauza de contencios administrativ SRL „Dita EstFarm” împotriva Serviciului Vamal cu privire la anularea deciziei nr. ***** din 21 februarie 2024 – Dosarul nr. 3-1454/2024 (24028820-12-3-14032024-1), aflată în procedura judecătorului Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, Bolocan Elena, într-o procedură unică.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, din 16 aprilie 2025, s-a atras în proces în calitate de persoană terță Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale. (Vol. I, f.d.180-182).

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 20 iunie 2025, s-a admis acțiunea în contencios administrativ.

S-a anulat decizia Serviciului Vamal al RM nr. ***** din 21 februarie 2024.

S-au anulat deciziile de clasificare nr. nr. ***** din 29 februarie 2024, nr. *****din 29 februarie 2024, nr. ***** din 29 februarie 2024, nr. ***** din 29 februarie 2024, nr. ***** din 29 februarie 2024, nr. ***** din 29 februarie 2024, nr. ***** din 29 februarie 2024, nr. ***** din 29 februarie 2024, nr. ***** din 29 februarie 2024 emise de Biroul Vamal Centru și decizia nr. ***** din 29 martie 2024, de examinare a cererii prealabile, emise de Serviciul Vamal al RM la 29 martie 2024.

S-a anulat decizia de regularizare nr. *****din 4 iulie 2024 emisă de Biroul Vamal Centru, decizia nr. ***** emisă de Serviciul Vamal al RM la 31 iulie 2024 și s-a obligat Biroul Vamal Centru – Serviciul Vamal al RM să întoarcă executarea actului administrativ și să restituie în beneficiul SRL „Dita EstFarm" sumele percepute conform deciziei de regularizare nr. *****din 4 iulie 2024.

Solicitarea apelantului:

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la 24 iunie 2025 și respectiv 18 iulie 2025, Serviciul Vamal al RM, a depus cerere de apel nemotivată, solicitând admiterea acesteia, casarea hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 20 iunie 2025, cu emiterea unei noi decizii prin care acțiunea să fie respinsă integral. (Vol. II, f.d.91; 112-113).

Termenul de declarare a apelului:

Potrivit art. 232 alin. (1)-(2) din Codul administrativ, apelul se depune la instanța de judecată care a emis hotărârea contestată în termen de 30 de zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea apelului se prezintă la instanța de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate.

Din materialele cauzei rezultă că dispozitivul hotărârii instanței de fond a fost pronunțat public la 20 iunie 2025, iar apelul nemotivat a fost depus la 24 iunie 2025 și respectiv 18 iulie 2025. (Vol. II, f.d.91; 112-113).

Hotărârea motivată a fost recepționată de apelantul Serviciul Vamal al RM, la 29 august 2025 (Vol. II, f.d.139), iar apelul motivat a fost depus la 16 septembrie 2025. Prin urmare, Colegiul constată că atât apelul nemotivat, cât și cel motivat au fost depuse în interiorul termenului legal.

Argumentele participanților la proces:

În motivarea cererii de apel, apelantul Serviciul Vamal a invocat că hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, din 20 iunie 2025 este neîntemeiată, fiind adoptată prin aprecierea eronată a circumstanțelor cauzei și aplicarea necorespunzătoare a normelor ce reglementează clasificarea tarifară a mărfurilor și controlul vamal ulterior. A indicat că raporturile juridice litigioase urmau a fi examinate inclusiv prin prisma Codului vamal nr. 95/2021, intrat în vigoare la 1 ianuarie 2024, în condițiile în care procedurile administrative și actele subsecvente contestate au fost emise după intrarea în vigoare a acestuia.

A menționat că, în urma controlului ulterior efectuat asupra operațiunilor de import realizate de SRL „Dita EstFarm" în perioada 2019–2022, organul vamal a constatat existența unor indicii privind clasificarea tarifară necorespunzătoare a produsului „***** spray bucofaringian 2 mg/ml", declarat de importator la poziția tarifară *****. În acest sens, autoritatea vamală a examinat declarațiile vamale, documentele de însoțire, informațiile referitoare la compoziția și caracteristicile produsului, precum și datele suplimentare prezentate de agentul economic, procedând

ulterior la emiterea deciziilor de clasificare tarifară.

Consecvent, apelantul a susținut că încadrarea unui produs în Nomenclatura combinată a mărfurilor trebuie efectuată potrivit Regulilor generale de interpretare, notelor de secțiune și de capitol, caracteristicilor obiective, compoziției și destinației mărfii, iar nu exclusiv în funcție de denumirea comercială a produsului sau de faptul că acesta este înregistrat în Nomenclatorul de stat al medicamentelor. A precizat că apartenența produsului la categoria medicamentelor în sensul legislației farmaceutice nu determină, prin ea însăși, clasificarea sa la poziția tarifară ***** în scopuri vamale.

Subsecvent, Serviciul Vamal a invocat că prima instanță a acordat o valoare determinantă autorizațiilor de import și înregistrării produsului de către Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale, fără a ține cont de faptul că stabilirea codului tarifar constituie o operațiune distinctă, supusă normelor Nomenclaturii combinate a mărfurilor și Sistemului armonizat de descriere și codificare a mărfurilor. A menționat că autorizația eliberată de Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale este relevantă pentru introducerea medicamentului pe piață și pentru regimul farmaceutic aplicabil acestuia, însă nu substituie competența organului vamal de a verifica și, după caz, de a modifica poziția tarifară declarată la import. Potrivit apelantului, chiar Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale ar fi confirmat că nu deține competența de stabilire a clasificării tarifare vamale.

Totodată, apelantul a notat că, pentru încadrarea la poziția *****, nu este suficient ca produsul să fie prezentat ori autorizat ca medicament, fiind necesară verificarea condițiilor stabilite de notele aferente Capitolului 30 și a caracteristicilor obiective ale mărfii. În raport cu compoziția produsului „*****”, modul său de utilizare și informațiile disponibile cu privire la destinația acestuia, autoritatea vamală a apreciat că produsul nu întrunește condițiile pentru clasificarea la codul declarat de importator, motiv pentru care a fost dispusă reclasificarea acestuia. Apelantul a contestat astfel concluzia primei instanțe potrivit căreia simpla existență a calității de medicament ar exclude o altă clasificare tarifară.

Cu referire la Decizia de regularizare nr. *****din 4 iulie 2024, apelantul a invocat că aceasta reprezintă consecința legală a constatării unei clasificări tarifare eronate și a stabilirii unor obligații vamale suplimentare. A susținut că legislația vamală permite organului vamal, în cadrul controlului ulterior, să verifice corectitudinea datelor cuprinse în declarațiile vamale și, în cazul constatării unor diferențe, să emită decizia de regularizare pentru încasarea obligațiilor vamale rezultate. În opinia apelantului, existența unui litigiu privind deciziile de clasificare nu împiedica emiterea deciziei de regularizare și nu suspendă de drept executarea actelor administrative vamale, în lipsa unei măsuri de suspendare dispuse în condițiile legii.

Apelantul a mai indicat că, prima instanță a interpretat eronat principiul securității raporturilor juridice și efectele liberului de vamă. A susținut că acordarea liberului de vamă nu conferă caracter definitiv și intangibil datelor declarate de importator, întrucât

legislația vamală recunoaște expres dreptul autorității de a efectua control ulterior și de a verifica, într-un anumit termen, corectitudinea clasificării tarifare, a valorii în vamă și a obligațiilor vamale achitate. În susținerea acestei poziții, apelantul a făcut referire la jurisprudența Curții Constituționale și la practica judiciară anterioară privind posibilitatea verificării post-vămuire și a modificării clasificării tarifare atunci când se constată neconcordanțe.

Deasemenea, Serviciul Vamal a criticat faptul că instanța de fond nu ar fi analizat în mod suficient normele Nomenclaturii combinate a mărfurilor, Notele explicative ale Sistemului armonizat și caracteristicile concrete ale produsului, acordând prioritate actelor emise de autoritatea din domeniul medicamentului. A reiterat că stabilirea poziției tarifare trebuie efectuată în baza criteriilor vamale uniforme, aplicabile tuturor mărfurilor importate, iar autorizațiile sau certificatele emise de alte autorități nu au caracter obligatoriu pentru organul vamal în ceea ce privește clasificarea tarifară.

În consecință, apelantul a solicitat, admiterea cererii de apel, casarea hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, din 20 iunie 2025 și pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea depusă de SRL „Dita EstFarm" să fie respinsă ca neîntemeiată.

La 27 martie 2026 reprezentantul intimatei SRL „Dita EstFarm", avocatul Adrian Grosu, a depus referință pe marginea apelului declarat, prin care a solicitat respingerea acestuia ca neîntemeiat și menținerea hotărârii primei instanțe.

Poziția participanților în ședința de judecată:

În ședința de judecată, reprezentantul apelantului Serviciul Vamal al RM, Lungu Cristina, a susținut cererea de apel înaintată pe motivele de fapt și de drept invocate, solicitând admiterea acesteia în sensul formulat.

În cadrul ședinței de judecată, reprezentantul intimatei SRL „Dita EstFarm", avocatul Adrian Grosu, a solicitat respingerea apelului și menținerea hotărârii primei instanțe.

Reprezentantul Biroului Vamal Centru, în ședința de judecată nu s-a prezentat, iar în temeiul dispozițiilor art. 239 alin. (2) din Codul administrativ, Completul a dispus examinarea cauzei în lipsa acestuia, având în vedere faptul că procedura de citare legală a fost respectată.

Reprezentantul persoanei terțe Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale, în ședința de judecată nu s-a prezentat, iar în temeiul dispozițiilor art. 239 alin. (2) din Codul administrativ, Completul a dispus examinarea cauzei în lipsa acestuia, având în vedere faptul că procedura de citare legală a fost respectată.

Aprecierea instanței de apel:

Potrivit art. 195 din Codul administrativ, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art. 169-171.

Conform art. 194 alin. (1) din Codul administrativ, în procedura în prima instanță, în procedura de apel și în procedura de examinare a recursurilor împotriva încheierilor judecătorești se soluționează din oficiu probleme de fapt și de drept.

În conformitate cu prevederile art. 231 alin. (2) din Codul administrativ, pentru procedura în apel se aplică corespunzător prevederile cap. II din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

Potrivit art. 219 alin. (1)-(3) din Codul administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți. Instanța de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greșelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete și pentru depunerea tuturor declarațiilor necesare constatării și aprecierii stării de fapt. Instanța de judecată indică asupra aspectelor de fapt și de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanții la proces. Instanța de judecată nu are dreptul să depășească limitele pretențiilor din acțiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanții la proces.

În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces.

Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curții de Apel Centru, analizând temeinicia și legalitatea hotărârii instanței de fond, constată că aceasta este întemeiată, motiv pentru care apelul urmează a fi respins, din raționamentele ce urmează.

Admisibilitatea acțiunii:

Completul judiciar notează că controlul preliminar asupra admisibilității reprezintă o etapă obligatorie, ce vizează delimitarea strictă a tipului de acțiune și a cadrului juridic în care urmează a fi analizată pretenția dedusă judecății.

În conformitate cu art. 207 alin. (1) din Codul administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

Conform art. 10 alin. (1) Cod administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Conform art. 11 alin. (1) - (2) din Codul administrativ, actele administrative individuale pot fi: a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care

resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat; b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel. Destinatarul unui act administrativ individual este doar persoana către care actul administrativ se îndreaptă. Terții, ale căror drepturi sânt afectate de actul administrativ individual, nu sânt destinatarii acestuia.

Potrivit art. 20 din Codul administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

În conformitate cu art. 206 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare); b) obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual (acțiune în obligare); c) impunerea la acțiune, la tolerare a acțiunii sau la inacțiune (acțiune în realizare); d) constatarea existenței sau inexistenței unui raport juridic ori nulității unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acțiune în constatare); sau e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acțiune de control normativ).

În speță, Colegiul reține că, obiect al examinării prezentei cauze îl constituie acțiunea în contencios administrativ înaintată de SRL „Dita EstFarm” către Serviciul Vamal al RM Biroul Vamal Centru cu privire la anularea actelor administrative: decizia Serviciului Vamal al RM nr. ***** din 21 februarie 2024; deciziile de clasificare nr. nr. ***** din 29 februarie 2024, nr. *****din 29 februarie 2024, nr. ***** din 29 februarie 2024, nr. ***** din 29 februarie 2024, nr. ***** din 29 februarie 2024, nr. ***** din 29 februarie 2024, nr. ***** din 29 februarie 2024, nr. ***** din 29 februarie 2024 emise de Biroul Vamal Centru și decizia nr. ***** din 29 martie 2024, de examinare a cererii prealabile, emise de Serviciul Vamal al RM la 29 martie 2024; decizia de regularizare nr. *****din 4 iulie 2024 emisă de Biroul Vamal Centru, decizia nr. ***** emisă de Serviciul Vamal al RM la 31 iulie 2024, precum și privind obligarea pârâtului Serviciul Vamal al RM să întoarcă executarea actului administrativ și să restituie în beneficiul SRL „Dita EstFarm” sumele percepute conform deciziei de regularizare nr. *****din 4 iulie 2024.

În aceste condiții, acțiunea formulată, având ca obiect anularea actelor emise de Biroul Vamal Centru și Serviciul Vamal al RM, se circumscrie tipului de acțiune în contestare, prevăzut de art. 206 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ.

Respectiv, în privința primei condiții de admisibilitate, se constată că actele contestate sunt acte administrative individuale defavorabile în accepțiunea art. 11 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, prin urmare sunt susceptibile controlului judecătoresc în ordinea contenciosului administrativ.

Totodată, în temeiul dispozițiilor art. 191 alin. (1) și art. 196 alin. (1) din Codul administrativ referitoare la competența materială și teritorială a instanțelor în materie de contencios administrativ, se constată că acțiunea introdusă de reclamant a fost înaintată instanței competente, fiind respectate cerințele privind competența jurisdicțională atât sub aspect material, cât și teritorial.

Conform art. 17 din Codul administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

În temeiul art. 39 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, controlul judecătoresc al activității administrative este garantat și nu poate fi îngrădit. Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art. 17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente.

Potrivit art. 189 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ. O acțiune în contencios administrativ poate fi înaintată și atunci când autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere.

Completul de judecată reține că reclamanta este destinatara actelor administrative contestate și, prin acțiunea formulată, urmărește protecția unui drept propriu susceptibil de a fi vătămat prin activitatea administrativă a autorității.

Prin urmare, condiția privind revendicarea unui drept legitim, necesară admisibilității acțiunii în contencios administrativ, este întrunită, iar reclamanta beneficiază de control judecătoresc asupra activității administrative contestate.

În acord cu art. 208 alin. (1) din Codul administrativ, până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ se va respecta procedura prealabilă, cu excepțiile prevăzute de lege.

Conform art. 209 alin. (1) din Codul administrativ, acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia; b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art. 165 alin. (1) referitoare la nesoluționarea în termen se aplică corespunzător.

Analizând dispozițiile legale aplicabile și circumstanțele concrete ale cauzei, Completul judiciar constată că reclamanta are calitatea de persoană legitimă pentru a sesiza instanța de contencios administrativ, a respectat procedura și termenul de depunere a acțiunii, iar obiectul cererii nu se încadrează în situațiile exceptate de la controlul judiciar.

În aceste condiții, nu se identifică motive de inadmisibilitate a acțiunii, iar instanța de fond a apreciat corect că sunt întrunite condițiile de admisibilitate a acțiunii.

Raționamentele asupra fondului acțiunii:

Din materialele cauzei rezultă că, în perioada 3 iulie 2023 – 17 ianuarie 2024, Secția Control Ulterior din cadrul Biroului Vamal Centru a efectuat la SRL „Dita EstFarm" un control ulterior, prin reverificarea declarațiilor vamale, fiind verificată, între altele, corectitudinea clasificării tarifare a mărfurilor importate la poziția *****. Controlul viza declarațiile vamale înregistrate în perioada anilor 2019-2022, iar în ceea ce privește produsul litigios „*****" spray 2 mg/ml, 15 ml au fost examinate operațiunile de import efectuate în perioada 2019-2021, produsul fiind declarat la poziția tarifară *****, din categoria medicamentelor.

La fel, din actele dosarului se constată că produsul *„ *****"* spray 2 mg/ml, 15 ml este autorizat în Nomenclatorul de stat al medicamentelor de uz uman în calitate de medicament, cu numărul de înregistrare ***** din 26 aprilie 2019, fiind încadrat în grupa farmacoterapeutică a antisepticelor. Documentația aferentă produsului indică faptul că acesta este utilizat pentru tratamentul maladiilor produse de stafilococi rezistenți la antibiotice, inclusiv al infecțiilor respiratorii acute și amigdalitelor, precum și pentru tratamentul eroziunilor, ulcerelor trofice și combustiilor. Aceeași documentație conține date privind substanța activă, concentrația acesteia, posologia și modul de administrare al preparatului.

În urma controlului ulterior, prin deciziile de clasificare nr. ***** din 9 noiembrie 2023, Biroul Vamal Centru a stabilit că, produsul declarat inițial la poziția tarifară *****, nu corespunde codului tarifar declarat și l-a reclasificat la poziția tarifară *****, aferentă alcoolului etilic nedenaturat, distilatelor, lichiorurilor și altor băuturi spirtoase.

La 17 noiembrie 2023, SRL „Dita EstFarm" a contestat respectivele decizii la Serviciul Vamal.

Prin Decizia nr. ***** din 21 februarie 2024, Serviciul Vamal a respins contestația, dar a anulat deciziile de clasificare nr. ***** din 9 noiembrie 2023 și, concomitent, a dispus clasificarea produsului la o altă poziție tarifară, respectiv *****. Prin urmare, în cadrul aceleiași proceduri administrative, produsului i-au fost atribuite succesiv trei poziții tarifare distincte: poziția *****, utilizată la import; poziția *****, stabilită de Biroul Vamal Centru; și poziția *****, stabilită ulterior de Serviciul Vamal în procedura prealabilă.

Poziția ***** vizează produsele de înfrumusețare sau de machiaj și preparatele pentru întreținerea sau îngrijirea pielii, altele decât medicamentele, inclusiv preparatele de protecție împotriva soarelui și preparatele pentru bronzare, precum și preparatele pentru manichiură sau pedichiură.

În executarea Deciziei Serviciului Vamal nr. ***** din 21 februarie 2024, Biroul Vamal Centru a emis deciziile de clasificare nr. ***** din 29 februarie 2024, prin care produsul „*****" spray 2 mg/ml a fost încadrat la poziția tarifară *****. Contestația

formulată împotriva acestor decizii a fost respinsă prin Decizia Serviciului Vamal nr. ***** din 29 martie 2024.

Ulterior, la 4 iulie 2024 Biroul Vamal Centru a emis Decizia de regularizare nr. 1250, prin care, ca urmare a reclasificării tarifare, au fost recalculate obligațiile vamale și TVA aferente operațiunilor de import, fiind încasate suplimentar taxe în cuantum de 24 021,48 lei și penalități în cuantum de 18 643,05 lei, în total suma de 42 664,53 lei. La 12 iulie 2024, SRL „Dita EstFarm" a contestat decizia de regularizare, contestația fiind respinsă prin Decizia Serviciului Vamal nr. ***** din 31 iulie 2024.

În drept, Completul reține că, potrivit art. 427 alin. (2) din Codul vamal nr. 95/2021, procedurile prealabile inițiate până la data intrării în vigoare a acestui cod și care nu au fost finalizate până la 1 ianuarie 2024 urmează a fi examinate și finalizate conform prevederilor legale în vigoare la 31 decembrie 2023, această dispoziție fiind aplicabilă și procedurilor prealabile inițiate după intrarea în vigoare a noului cod, atunci când acestea se referă la o procedură administrativă inițiată până la data intrării în vigoare a acestuia. Or, controlul ulterior în prezenta cauză a fost inițiat la 3 iulie 2023, anterior intrării în vigoare a Codului vamal nr. 95/2021.

Prin urmare, critica apelantului potrivit căreia raporturile litigioase urmau să fie apreciate exclusiv prin prisma Codului vamal nr. 95/2021, pentru motivul că Decizia nr. ***** și actele subsecvente au fost emise după 1 ianuarie 2024, nu poate fi reținută. Emiterea actelor respective constituie continuarea unei proceduri administrative inițiate sub imperiul cadrului normativ anterior, iar însăși norma tranzitorie cuprinsă la art. 427 alin. (2) din Codul vamal reglementează această situație.

Potrivit art. 141^1 alin. (1)-(2) din Codul vamal nr. 1149/2000, Nomenclatura combinată a mărfurilor se aprobă de Parlament în concordanță cu acordurile internaționale la care Republica Moldova este parte și este utilizată de organul vamal pentru aplicarea măsurilor tarifare și netarifare în comerțul exterior, precum și în scopuri statistice.

Totodată, potrivit art. 141^2 alin. (1)-(2) din același cod, clasificarea mărfurilor se efectuează, în principiu, de către declarant, iar în cazul unei clasificări incorecte organele vamale sunt în drept să efectueze desinestătător clasificarea mărfurilor în conformitate cu Nomenclatura combinată a mărfurilor și normele metodologice existente, prin emiterea unei decizii de clasificare. Cadrul normativ permite organului vamal să verifice clasificarea și după acordarea liberului de vamă.

În conformitate cu art. 185 alin. (1) lit. e^1) din Codul vamal nr. 1149/2000, controlul vamal include controlul ulterior prin reverificarea declarațiilor vamale.

Conform art. 202^2 din Codul vamal, reverificarea declarației vamale reprezintă una dintre formele controlului ulterior și constă în verificarea, după acordarea liberului de vamă, a corectitudinii și caracterului complet al informațiilor furnizate în declarația vamală, precum și a existenței și conformității documentelor justificative anexate la aceasta și a altor documente aferente operațiunilor verificate.

Potrivit art. 202^3 alin. (1) lit. g) din Codul vamal, în cazul exercitării controlului ulterior organul vamal are obligația de a emite o decizie de regularizare în cazul depistării unei încălcări vamale care conduce la apariția unei obligații vamale și la neîndeplinirea cerințelor legale de către declarant.

Conform pct. 2 din Regulamentul cu privire la procedura de realizare a controlului ulterior de către organele vamale, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1000 din 17 octombrie 2018, activitatea de control ulterior se organizează și se desfășoară în baza politicii de control anuale și a planurilor anuale de control, realizate în urma aplicării studiilor de analiză a riscurilor și aprobate de conducerea Serviciului Vamal, precum și în baza controalelor inopinate, iar potrivit pct. 25 din același Regulament, activitatea de control ulterior se realizează inclusiv în baza planului de control ulterior prin reverificarea declarațiilor vamale.

Prin urmare, Completul nu contestă competența legală a organului vamal de a efectua control ulterior, de a verifica clasificarea tarifară declarată și, în cazul constatării caracterului eronat al acesteia, de a proceda la reclasificarea mărfii și la regularizarea obligațiilor vamale.

La caz, problema determinantă în prezenta cauză nu constă însă în existența competenței Serviciului Vamal, ci în modul concret în care această competență a fost exercitată și în caracterul suficient al fundamentării de fapt și de drept a concluziei potrivit căreia produsul „*****” spray 2 mg/ml trebuia exclus de la poziția ***** și încadrat la poziția *****.

În această privință, conform art. 3 din Legea nr. 1409/1997 cu privire la medicamente, medicamentele reprezintă substanțe sau amestecuri de substanțe autorizate, în modul stabilit, spre fabricare, import, export și utilizare pentru a trata, atenua, preveni ori diagnostica o boală, o stare fizică sau psihică anormală ori simptomele acestora, precum și pentru a restabili, corecta sau modifica funcțiile organice. Certificatul de înregistrare a medicamentului constituie actul oficial prin care se confirmă înregistrarea medicamentului la Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale după omologarea acestuia.

În conformitate cu art. 6 alin. (4) lit. a) și k) din aceeași lege, Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale expertizează, omologhează și înregistrează medicamentele, editează și ține Nomenclatorul de stat al medicamentelor și efectuează cercetări științifico-practice în domeniul medicamentelor.

Potrivit art. 14 din Legea nr. 1409/1997, autorizarea medicamentelor fabricate în Republica Moldova și a celor de import se efectuează în baza rezultatelor expertizei materialelor respective realizate de Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale.

În conformitate cu pct. 7 din Regulamentul privind organizarea și funcționarea Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 71 din 23 ianuarie 2013, Agenția exercită funcția de autorizare, care

include expertizarea, omologarea și înregistrarea medicamentelor, precum și ținerea Nomenclatorului de stat al medicamentelor autorizate în Republica Moldova.

În acord cu art. 8 din Legea nr. 1456/1993 cu privire la activitatea farmaceutică, Nomenclatorul de stat constituie lista medicamentelor autorizate în modul stabilit spre producere, import și utilizare în practica medicală și este ținut de Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale.

Totodată, potrivit art. 11 alin. (1) și (2^1) din aceeași lege, modul de autorizare a medicamentelor se stabilește de Ministerul Sănătății, denumirile medicamentelor autorizate spre utilizare în practica medicală, inclusiv ale celor de import, se includ în Nomenclatorul de stat, iar certificatul de înregistrare se eliberează pentru medicamentele care îndeplinesc condițiile de calitate, eficacitate și siguranță prevăzute de actele normative.

În aceste condiții, Completul reține că Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale este autoritatea specializată competentă în materia expertizării, omologării, înregistrării și autorizării medicamentelor, precum și a ținerii Nomenclatorului de stat al medicamentelor. Prin urmare, statutul oficial al produsului și documentația întocmită în procedura de autorizare constituiau elemente relevante pentru stabilirea caracteristicilor obiective ale mărfii și nu puteau fi omise de organul vamal la exercitarea competenței sale de clasificare tarifară.

Totodată, Completul reține că această competență a Agenției nu înlătură competența organului vamal prevăzută de art. 141^2 din Codul vamal. Autorizarea unui produs ca medicament și clasificarea tarifară reprezintă operațiuni juridice distincte, realizate de autorități diferite, potrivit atribuțiilor conferite de lege.

Din acest considerent, argumentul apelantului potrivit căruia simpla înregistrare a produsului în Nomenclatorul de stat al medicamentelor nu conduce automat la clasificarea acestuia la poziția tarifară ***** este întemeiat sub aspectul delimitării competențelor, însă nu este suficient, prin el însuși, pentru a demonstra legalitatea reclasificării efectuate în prezenta cauză.

Or, competența organului vamal de a clasifica mărfurile presupune aplicarea normelor tarifare la caracteristicile obiective ale produsului concret. Existența unei competențe legale nu dispensează autoritatea de obligația de a demonstra că premisele de fapt și criteriile juridice aplicabile justifică soluția adoptată.

Potrivit pct. 1 din Regulile generale de interpretare a Nomenclaturii combinate a mărfurilor, pentru scopuri juridice, clasificarea mărfurilor se realizează reieșind din textul pozițiilor și din notele corespunzătoare referitoare la secțiuni sau capitole, iar potrivit pct. 6, clasificarea la nivelul subpozițiilor se realizează conform denumirilor subpozițiilor respective, notelor aferente și, mutatis mutandis, regulilor precedente.

Potrivit Notei complementare nr. 1 la Capitolul 30 al Nomenclaturii combinate, poziția ***** cuprinde preparatele pe bază de plante medicinale condiționate pentru vânzarea cu amănuntul atunci când etichetarea, ambalarea sau modul de utilizare indică

bolile, afecțiunile ori simptomele împotriva cărora produsul este utilizat, concentrația substanței active, posologia și modul de administrare.

În speță, aceste elemente se regăsesc în documentația aferentă produsului „*****” spray 2 mg/ml. Or, potrivit Certificatului de înregistrare, produsul este autorizat în Nomenclatorul de stat al medicamentelor de uz uman în calitate de medicament, cu numărul de înregistrare ***** din 26 aprilie 2019. Totodată, documentația produsului indică în mod concret afecțiunile pentru care acesta este utilizat, concentrația substanței active, posologia și modul de administrare bucofaringian, vaginal și cutanat. La fel, produsul conține, în calitate de substanță activă, extract dens de clorofilipt, provenit din frunze de eucalipt, și este utilizat în tratamentul maladiilor produse de stafilococi rezistenți la antibiotice, al infecțiilor respiratorii acute, amigdalitelor, eroziunilor, ulcerelor trofice și combustiilor. Faptul că între componentele produsului se regăsește etanolul nu poate fi analizat separat de destinația produsului, concentrația substanței active, modul de dozare și indicațiile terapeutice stabilite în documentația farmaceutică.

În aceste condiții, Completul apreciază că organul vamal, deși era îndreptățit să verifice corectitudinea clasificării tarifare, avea obligația de a examina în ansamblu caracteristicile produsului și de a explica în mod suficient de ce acestea nu corespundeau criteriilor poziției ***** și, concomitent, de ce justificau încadrarea produsului la poziția *****.

Or, poziția ***** vizează produse de înfrumusețare sau de machiaj și preparate pentru întreținerea sau îngrijirea pielii, altele decât medicamentele. Materialele cauzei nu confirmă că produsul litigios ar avea o destinație cosmetică, de înfrumusețare ori de întreținere a pielii. Dimpotrivă, documentația sa oficială indică o destinație terapeutică, concretizată prin afecțiunile pentru tratamentul cărora este utilizat.

În acest context, nu poate fi reținut argumentul apelantului potrivit căruia administrarea locală a produsului pe piele sau mucoase ar constitui un element suficient pentru încadrarea acestuia la poziția *****. Modul de administrare locală reprezintă doar unul dintre elementele care caracterizează produsul și trebuie apreciat împreună cu destinația acestuia, compoziția, concentrația substanței active, posologia și afecțiunile pentru care este prescris. Mai mult, administrarea cutanată nu reprezintă unica modalitate de utilizare, documentația produsului indicând și administrarea bucofaringiană și vaginală.

În consecință, simplul fapt că produsul se aplică, în anumite situații, pe piele sau mucoase nu transformă destinația terapeutică a acestuia într-una de întreținere sau îngrijire cosmetică a pielii.

Sub același aspect, Completul nu poate reține critica apelantului potrivit căreia prima instanță ar fi acordat o valoare nejustificată înscrierii produsului în Nomenclatorul de stat al medicamentelor și autorizațiilor emise de Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale.

Dealtfel, aceste acte nu substituie competența Serviciului Vamal de a efectua clasificarea tarifară și nici nu stabilesc, prin ele însele, în mod definitiv codul tarifar. Ele constituie însă înscrisuri oficiale relevante pentru determinarea naturii, compoziției, destinației, formei farmaceutice și modului de utilizare a produsului, adică tocmai caracteristicile obiective care trebuie avute în vedere la aplicarea Nomenclaturii combinate.

Așadar, competența Serviciului Vamal în materia clasificării tarifare și competența Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale privind expertizarea, omologarea și autorizarea medicamentelor nu se exclud reciproc. Serviciul Vamal este competent să stabilească poziția tarifară, însă în exercitarea acestei competențe nu poate ignora constatările și documentele emise de autoritatea specializată în privința naturii produsului atunci când aceste elemente prezintă relevanță pentru aplicarea pozițiilor tarifare concurente.

La caz, se atestă că produsul a fost inițial declarat și acceptat la poziția *****. Prin deciziile din 9 noiembrie 2023, Biroul Vamal Centru l-a reclasificat la poziția *****, corespunzătoare categoriei „alte băuturi spirtoase”. Ulterior, Serviciul Vamal a constatat că această clasificare nu este corespunzătoare, a anulat respectivele decizii și a atribuit produsului o a treia poziție tarifară, respectiv *****.

Această succesiune de încadrări tarifare diferite nu demonstrează, prin ea însăși, nelegalitatea activității vamale. Ea confirmă însă că problema clasificării produsului nu avea un caracter evident, iar autoritatea trebuia să fundamenteze în mod complet concluzia prin care se îndepărta atât de clasificarea utilizată la import, cât și de propria clasificare stabilită inițial în cadrul controlului ulterior.

Într-o asemenea situație, când natura produsului presupunea aprecierea unor elemente de ordin farmaceutic și tehnic, autoritatea trebuia să dispună de date suficiente pentru a explica în mod convingător de ce caracteristicile produsului justifică încadrarea la poziția *****, întrucât, simpla interpretare a textului poziției tarifare și a modului de aplicare locală a produsului, fără raportarea acesteia la ansamblul caracteristicilor sale obiective, nu oferă o fundamentare suficientă pentru concluzia adoptată.

În această privință sunt incidente și prevederile art. 31 din Codul administrativ, potrivit cărora actele administrative individuale și operațiunile administrative scrise trebuie să fie motivate.

Conform art. 118 din Codul administrativ, motivarea reprezintă operațiunea administrativă prin care sunt expuse considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual, iar motivarea completă a unui act administrativ individual cuprinde motivele de drept și de fapt care au determinat emiterea lui.

Totodată, art. 120 din Codul administrativ impune indicarea elementelor care permit destinatarului actului să înțeleagă temeiurile concrete ale măsurii adoptate. Motivarea unui act administrativ individual defavorabil nu se poate limita la enumerarea unor norme juridice, a Regulilor generale de interpretare și a unei poziții tarifare

alternative. Autoritatea trebuie să stabilească legătura dintre norma aplicată și caracteristicile concrete ale mărfii și să explice de ce probele administrate justifică soluția adoptată. Această exigență are relevanță în special în circumstanțele cauzei, în care produsul fusese importat anterior în baza unei documentații ce îl identifica drept medicament, iar reclasificarea ulterioară a determinat consecințe patrimoniale pentru importator.

În acest sens, Completul reține că, în situația în care informațiile și documentele pe baza cărora au fost efectuate operațiunile de import erau exacte și complete, iar organul vamal a apreciat ulterior, în cadrul controlului ulterior, că poziția tarifară utilizată era eronată, acestuia îi revenea obligația de a fundamenta și proba cu o diligență sporită circumstanțele care justificau modificarea clasificării.

Din materialele cauzei nu rezultă că SRL „Dita EstFarm” ar fi ascuns caracteristici ale produsului ori ar fi prezentat acte neautentice sau informații false cu privire la natura, compoziția ori destinația mărfii. Dimpotrivă, chiar materialele analizate în cadrul controlului ulterior conțineau informații privind acțiunea antimicrobiană, antiseptică și antiinflamatoare a produsului și utilizarea sa în tratamentul unor afecțiuni determinate.

Prin urmare, faptul că organul vamal este competent să efectueze control ulterior nu este echivalent cu demonstrarea caracterului eronat al clasificării inițiale.

Sub acest aspect, argumentul apelantului potrivit căruia acordarea liberului de vamă nu conferă caracter definitiv și intangibil datelor din declarația vamală este corect ca principiu. Art. 202^2 din Codul vamal permite în mod expres reverificarea declarației după acordarea liberului de vamă. Însă posibilitatea legală de efectuare a controlului ulterior justifică intervenția autorității numai dacă rezultatul controlului este susținut prin constatări concrete și suficiente care demonstrează necesitatea modificării clasificării tarifare. Acordarea liberului de vamă nu împiedică controlul ulterior, dar nici existența controlului ulterior nu conferă prezumția legalității oricărei reclasificări realizate în urma acestuia.

În aceeași ordine de idei, nu poate fi reținut argumentul apelantului potrivit căruia aplicarea Regulilor generale de interpretare și a Notelor explicative ar fi, prin ea însăși, suficientă pentru justificarea încadrării la poziția *****.

Regulile generale de interpretare reprezintă cadrul juridic pentru clasificare, însă aplicarea lor presupune identificarea prealabilă și corectă a caracteristicilor obiective ale produsului. În prezenta cauză, aceste caracteristici includ nu numai faptul că produsul poate fi aplicat local, ci și destinația terapeutică, compoziția, concentrația substanței active, posologia și modul său complex de administrare.

Or, tocmai analiza coroborată a acestor elemente nu susține concluzia că produsul litigios are natura unui preparat de înfrumusețare ori pentru îngrijirea pielii în sensul poziției *****.

Referitor la invocarea în apel a Avizului Secretariatului Organizației Mondiale a Vămilor nr. ***** din 1 octombrie 2024, Completul reține că acesta a fost obținut

ulterior emiterii Deciziei nr. ***** din 21 februarie 2024, deciziilor de clasificare nr. ***** din 29 februarie 2024, Deciziei nr. ***** din 29 martie 2024, precum și Deciziei de regularizare nr. *****din 4 iulie 2024 și Deciziei nr. ***** din 31 iulie 2024. Prin urmare, conținutul acestui aviz nu poate suplini fundamentarea de fapt și de drept care trebuia să existe la momentul emiterii actelor administrative contestate.

Totodată, în măsura în care apelantul invocă informații sau opinii tehnice obținute ulterior emiterii actelor administrative contestate, Completul reține că, potrivit art. 143 alin. (2) din Codul administrativ, aprecierea legalității sau ilegalității unui act administrativ individual se efectuează în funcție de situația existentă la momentul emiterii acestuia, iar în cazul desfășurării unei proceduri prealabile, în funcție de situația existentă la momentul adoptării deciziei cu privire la cererea prealabilă.

Prin urmare, asemenea informații pot explica conduita ulterioară a autorității, însă nu pot completa retroactiv motivarea Deciziei nr. ***** din 21 februarie 2024 și nici fundamentarea actelor emise în executarea acesteia.

În consecință, Completul apreciază că prima instanță a ajuns la o concluzie corectă în ceea ce privește nelegalitatea Deciziei Serviciului Vamal nr. ***** din 21 februarie 2024 și a deciziilor de clasificare nr. ***** din 29 februarie 2024.

Totodată, Completul nu împărtășește raționamentul primei instanțe în măsura în care acesta poate fi interpretat în sensul că înregistrarea produsului ca medicament și actele emise de Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale ar înlătura competența Serviciului Vamal de a stabili ori verifica poziția tarifară a mărfii. După cum s-a reținut anterior, autorizarea unui produs ca medicament și clasificarea tarifară constituie operațiuni juridice distincte, atribuite unor autorități diferite. Această constatare nu afectează însă soluția pronunțată de prima instanță, întrucât nelegalitatea actelor contestate rezultă din insuficiența fundamentării concrete a reclasificării produsului la poziția *****, iar nu din lipsa competenței Serviciului Vamal în materia clasificării tarifare.

Cu referire la Decizia de regularizare nr. *****din 4 iulie 2024, Completul reține că aceasta reprezintă actul subsecvent emis ca urmare a clasificării produsului la poziția *****, prin care au fost recalculate și percepute obligațiile vamale suplimentare.

Prin urmare, odată constatată nelegalitatea actelor care au constituit premisa reclasificării tarifare, nu poate fi menținut nici actul administrativ subsecvent prin care au fost determinate obligațiile patrimoniale rezultate exclusiv din această reclasificare.

Din această perspectivă, argumentul apelantului potrivit căruia existența unui litigiu referitor la clasificarea tarifară nu împiedica emiterea deciziei de regularizare și nu suspendă de drept executarea actelor vamale nu este de natură să infirme hotărârea primei instanțe.

La caz, prima instanță nu a anulat Decizia nr. *****din 4 iulie 2024 din motiv că, la data emiterii acesteia, actele de clasificare erau contestate în instanță, ci pentru faptul că obligațiile suplimentare stabilite prin decizia de regularizare derivau din

reclasificarea tarifară constatată ca fiind nelegală. Or, în lipsa unei premise juridice valabile pentru modificarea poziției tarifare, nu poate fi menținut efectul patrimonial rezultat din acea modificare.

Potrivit art. 224 alin. (2) din Codul administrativ, dacă, la momentul anulării actului administrativ individual de către instanță, acesta este deja executat, instanța dispune, la cerere, întoarcerea executării, în măsura în care aceasta este real posibilă.

În speță, Decizia de regularizare nr. *****din 4 iulie 2024 a fost executată, fiind percepută din contul SRL „Dita EstFarm” suma totală de 42 664,53 lei. În aceste condiții, prima instanță a dispus justificat întoarcerea executării și restituirea sumelor percepute în temeiul actului anulat.

În contextul celor expuse, analizând argumentele cererii de apel în coroborare cu materialele cauzei, Completul reține că apelantul confundă, în esență, existența competenței legale de control și clasificare cu justificarea rezultatului concret al exercitării acestei competențe.

În context, Completul statuează că Serviciul Vamal era în drept să verifice clasificarea tarifară, să efectueze control ulterior și, dacă se demonstra că poziția declarată era incorectă, să reclasifice produsul și să regularizeze obligațiile vamale.

Însă, în prezenta cauză, autoritatea nu a fundamentat suficient de ce produsul „*****” spray 2 mg/ml, având caracteristicile, destinația terapeutică, concentrația, posologia și modul de administrare constatate din documentația aferentă, trebuia exclus de la poziția ***** și încadrat la poziția *****.

În același timp, argumentele apelantului referitoare la faptul că autorizația de medicament nu determină automat codul tarifar și că Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale nu substituie Serviciul Vamal în materia clasificării tarifare nu conduc la casarea hotărârii. Aceste argumente justifică numai delimitarea competențelor celor două autorități, însă nu demonstrează că încadrarea concretă la poziția ***** corespundea caracteristicilor obiective ale produsului.

Concomitent, nici critica privind posibilitatea controlului ulterior după acordarea liberului de vamă nu răstoarnă concluziile primei instanțe, întrucât această competență nu a fost negată. Ceea ce nu a fost demonstrat în mod suficient este caracterul eronat al încadrării inițiale și temeinicia poziției tarifare stabilite în urma controlului.

În aceste circumstanțe, Completul judiciar constată că hotărârea primei instanțe, prin care au fost anulate Decizia Serviciului Vamal nr. ***** din 21 februarie 2024, deciziile de clasificare nr. ***** din 29 februarie 2024, Decizia nr. ***** din 29 martie 2024, Decizia de regularizare nr. *****din 4 iulie 2024 și Decizia nr. ***** din 31 iulie 2024 și a fost dispusă întoarcerea executării, este întemeiată.

În altă ordine de idei, criticile formulate în apel nu relevă erori de fapt sau de drept susceptibile să determine casarea hotărârii contestate. Argumentele apelantului vizează în principal existența competenței vamale de clasificare și control ulterior, însă această competență nu înlătură obligația autorității de a constata complet circumstanțele

relevante, de a aplica normele de clasificare la caracteristicile obiective ale produsului și de a motiva în mod suficient măsura administrativă adoptată.

Prin urmare, apreciind în ansamblu motivele cererii de apel în raport cu circumstanțele stabilite, probele administrate și normele juridice incidente, Completul judiciar concluzionează că apelul declarat de Serviciul Vamal al Republicii Moldova este neîntemeiat și urmează a fi respins, cu menținerea hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, din 20 iunie 2025.

În conformitate cu art. 240 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ și articolele 389-390 din Codul de procedură civilă, Completul de contencios administrativ din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,

d e c i d e:

Se respinge cererea de apel depusă de Serviciul Vamal al Republicii Moldova.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 20 iunie 2025.

Decizia cu drept de recurs, la Curtea Supremă de Justiție, în termen de două luni.

Președintele ședinței,
Judecătorul Sîrbu Victoria

Judecătorii Bagrin Lucia

Cașcaval Andrei

Copia corespunde originalului / judecător/